04/07/2021

Μητροπολίτης Βεροίας: «Ποιοι λογίζονται ευσεβείς και δίκαιοι για τον Θεό»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Στην Ιερά Μονή Αγίου Αθανασίου Αγκαθιάς λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων την Κυριακή 4 Ιουλίου το πρωί.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Οὐ γάρ οἱ ἀκροαταί τοῦ νόμου δίκαιοι παρά τῷ Θεῷ, ἀλλ᾽ οἱ ποιη-ταί τοῦ νόμου δικαιωθήσονται».

Πριν από λίγες ημέρες εορτάσαμε και πανηγυρίσαμε, με τη χάρη του Θεού, τη μνήμη του αγίου ενδόξου αποστόλου Παύλου, του ιδρυτού της τοπικής μας Εκκλησίας, και του εκφράσαμε για ακόμη μία φο-ρά τον σεβασμό και την ευγνωμο-σύνη μας, για τη μεγάλη τιμή που έκανε στους πατέρες μας να ακούσουν από τον ίδιο, από το «σκεύος της εκλογής», το Ευαγγέλιο του Χριστού και να πιστεύσουν στην αλήθειά του.

Και είναι όντως άξιο και δίκαιο να τιμούμε τον πρωτοκορυφαίο απόστολο και να καυχώμεθα γιατί η τοπική μας Εκκλησία έχει το προνόμιο και την ευλογία να ονο-μάζεται και να είναι αποστολική, ιδρυθείσα από τον απόστολο Παύλο. Δεν αρκεί όμως να καυχώ-με-θα και να τον τιμούμε μόνο με εγκώμια και εκδηλώσεις. Η πραγματική τι-μή προς τον μεγάλο απόστο-λο, τον απόστολο Παύλο, είναι να προσπα-θούμε και να αγωνιζόμεθα να κά-νου-με πράξη και βίωμά μας όσα εκείνος μας δίδαξε, να αγωνιζό-μεθα για να γίνουμε μιμητές του, σύμφωνα με την προτροπή του, «μιμη-ταί μου γίνεσθε, καθώς καγώ Χριστού». Να ζούμε δηλαδή, όπως ζούσε και ο ουρανοβάμων απόστο-λος, τη ζωή του Χριστού, να ζούμε σύμφωνα με το θέλημα και τις εντολές του, που μας δίδαξε με το κήρυγμά του. «Ζω δε ουκέτι εγώ, ζη δε εν εμοί Χριστός», μας λέγει ο απόστολος Παύλος.

Αυτό μας προτρέπει με άλλους λόγους και στο σημερινό απο-στο-λικό ανάγνωσμα ο απόστολος Παύ-λος. Τι μας λέγει; «Ου γαρ οι ακροαταί του νόμου δίκαιοι παρά τω Θεώ, αλλ᾽ οι ποιηταί του νόμου δικαιωθήσονται».

Για τον Θεό δεν λογίζονται ευσε-βείς και δίκαιοι όσοι ακούν τον νόμο του, αλλά αυτοί που θα δικαι-ω-θούν κατά την ημέρα της μελ-λού-σης κρίσεως και θα αξιωθούν να συγκαταριθμηθούν μεταξύ των εκλεκτών του είναι όσοι εφαρμό-ζουν τον νόμο και τις εντολές του, όσοι ταυτίζουν το θέλημά τους με το θέλημα του Θεού και ζουν σύμ-φωνα με αυτό. Όπως έπραξαν και οι άγιοι της Εκκλησίας, όπως έπραξε και ο άγιος Ανδρέας επίσκοπος Κρήτης, τον οποίο εορτάζουμε σήμερα, αλλά και όλοι οι όσιοι και θεοφόροι πατέρες, οι εν Αγίω Όρει διαλάμψαντες, οι οποίοι εβίωσαν τον λόγο του Θεού και ζούσαν σύμ-φωνα με αυτό. Όπως έπραξαν και οι άγιοι της Εκκλησίας, όπως έπραξε και ο άγιος Ανδρέας επίσκοπος Κρήτης, τον οποίο εορτάζουμε σήμερα, αλλά και όλοι οι όσιοι και θεοφόροι πατέρες, οι εν Αγίω Όρει διαλάμψαντες, οι οποίοι εβίωσαν τον λόγο του Θεού και ζούσαν εν Χριστώ.

Επομένως, δεν αρκεί να επανα-παυ-όμεθα στο γεγονός ότι είμεθα μέλη του σώματος του Χριστού, ότι ακούμε τον λόγο του μέσα στην Εκκλησία ή παρακολουθούμε πνευ--ματικές ομιλίες ή ακόμη τον μελετούμε μέσα από την Αγία Γρα-φη και άλλα πνευματικά αναγνώ-σματα. Όλα αυτά είναι χρήσιμα και ωφέλιμα και πρέπει να τα κάνου-με, αλλά δεν πρέπει να μας δημι-ουρ-γούν την ψευδαίσθηση της ευσε-βείας. Το αντίθετο μάλιστα,

διότι όσο περισσότερο γνωρίζουμε τον λόγο του Θεού, όσο περισσό-τερο γνωρίζουμε τι ζητά από εμάς ο Θεός, όσο περισσότερο γνωρί-ζουμε ότι ο Χριστός μας έδωσε το Ευαγγέλιο και τις εντολές του όχι ως ανάγνωσμα αλλά ως οδηγό της ζωής μας, τόσο περισσότερο θα πρέπει να μην επαναπαυόμεθα και να μην εφησυχάζουμε, αλλά να αγωνιζό-μεθα με όλη τη δύναμη της ψυχής μας να εναρμονίζουμε τη ζωή μας με το θέλημα και τις εντολές του Θεού.

Συχνά συμβαίνει, επειδή ευρισκό-μεθα μέσα στην Εκκλησία, επειδή μεγαλώσαμε μέσα σε ένα χριστια-νικό περιβάλλον, επειδή τηρούμε τις βασικές αρχές της πίστεώς μας, επειδή έχουμε κάποια ευσέβεια, να νομίζουμε ότι είμεθα συνεπείς ένα-ντι του Θεού και δεν χρειάζεται να κάνουμε κάτι άλλο.

Αυτό όμως αποτελεί πλάνη του διαβόλου, ο οποίος επιχειρεί με τον τρόπο αυτό να μας παρασύρει στην αδράνεια και τελικά στην ουσια-στι-κη απομάκρυνση από τον Θεό.

Ο Χριστός μας προει-δο-ποιεί ότι μία τέτοια αντιμετώπιση είναι επι-κίνδυνη λέγοντας ότι «ο γνούς το θέλημα του Κυρίου εαυτού και μη ... ποιήσας δαρήσεται πολλάς· ο δε μη γνούς ... δαρήσεται ολίγας». Όποιος γνωρίζει, δηλαδή, το θε-λημα του Θεού και δεν το εφαρ-μόζει στη ζωή του, αυτός έχει με-γαλύτερη ευθύνη και θα έχει μεγα-λυ-τερη τιμωρία από εκείνον που δεν το γνωρίζει και γι᾽ αυτό δεν το εφαρμόζει. Οπωσδήποτε εμείς οι κληρικοί, οι μοναχοί, φέρουμε μεγαλύτερη ευθύνη, εάν δεν είμεθα συνεπείς με το θέλημα του Θεού και τηρητές του λόγου του.

Ας προσέξουμε, λοιπόν, και ας εξετάσουμε όλοι τον εαυτό μας κατά πόσον ακολουθούμε το θέλημα του Θεού· κατά πόσον όσα ακούμε και όσα μελετούμε δεν είναι απλώς γνω-σεις που συσσωρεύουμε, σαν τις άλλες γνώσεις που όλοι έχουμε, αλλά είναι οδηγίες για τη ζωή μας, είναι πυξίδα που μας οδηγεί προς τον Θεό, ο οποίος είναι ο προο-ρι-σμος μας, είναι ο τρόπος με τον οποίο ζούμε και δείχνουμε την αγά-πη μας προς τον Θεό. Διότι ο Χριστός δεν λέγει ότι αυτός που ακούει τις εντολές μου με αγαπά, αλλά «ὁ τηρῶν τάς ἐντολάς μου, ἐκεῖνος ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με».

Ας ακούσουμε, λοιπόν, τον λόγο του αποστόλου Παύλου και ας προ-σπαθήσουμε να μην είμεθα μόνο ακροατές του λόγου του Θεού, αλλά τηρητές του. Ας προσπα-θούμε να δείχνουμε καθημε-ρινά την αγάπη μας στον Χριστό ζώντας όπως Εκείνος μας υπέδειξε, «ημίν υπολιμπάνων υπογραμμόν», όχι για να ακούμε τον έπαινο των ανθρώπων, αλλά για να αξιω-θού-με κατά την ημέρα της κρίσεως να ακούσουμε τον έπαινο του Κυρίου μας και να κληρονομήσουμε την αιώνιο ζωή, την

οποία έχει ετοι-μάσει από καταβολής κόσμου για όσους ζούν σύμφωνα με το θέλημά του.

Άλλωστε η Εκκλησία μας καθημερινά μας προβάλλει τέτοια παραδείγματα, μας προβάλλει τους αγίους μας, τη ζωή των αγίων μας, την οποία πρέπει να έχουμε ως υπόδειγμα για να μπορέσουμε πράγματι να ζήσουμε και εμείς, όπως ζητά ο Χριστός. Γιατί και εκείνοι ήταν άνθρωποι με τα ίδια ελαττώματα, θα έλεγα, με τις ίδιες αδυναμίες που έχουμε και εμείς, αλλά αγωνίσθηκαν, προσπάθησαν, μαρτύρησαν, ομολόγησαν και έγιναν ένα με τον Χριστό. Αυτό μπορούμε και εμείς να το κάνουμε, φθάνει να το θέλουμε. Και όσο βέβαια έχουμε χρόνο, γιατί κανείς δεν ξέρει πότε θα έλθει η στιγμή που θα μας καλέσει ο Θεός.

Ζούμε σε μία ιδιαίτερη περίοδο, σε μία δύσκολη περίοδο. Βλέπουμε ότι καθημερινά φεύγουν άνθρωποι δικοί μας, γνωστοί, συγγενείς, φίλοι, με τον επάρατο αυτόν ιο, τον κορωνοιό, και δεν ξέρουμε πως έφυγαν. Ήσαν έτοιμοι; Ήσαν μέσα στην πορεία αυτή προς τον Χριστό; Ενώθηκαν με τον Χριστό; Πήραν αυτό το τελευταίο, θα λέγαμε, που είναι το διαβατήριο, πήραν τον Χριστό μαζί τους, κοινώνησαν, για να φθάσουν εκεί που πρέπει, στη βασιλεία των ουρανών; Αυτά όλα ας μας προβληματίσουν ζώντας μέσα στη δύσκολη αυτή περίοδο.

Ο Θεός να μας φωτίσει και ο απόστολος Παύλος και οι άγιοι που εορτάζουν σήμερα να μας βοηθήσουν και όλοι οι άγιοι, με πρώτον τον άγιο Αθανάσιο, που έζησε τόσες ταλαιπωρίες στη ζωή του, αλλά ομολογούσε παντού και πάντοτε τον Χριστό, για να είναι αιώνια μαζί του. Ας έχουμε την ευχή όλων.